

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. ***, 27.02.2015

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - ***, в публично съдебно заседание проведено на десети февруари през две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 2 по описа на съда за 2015г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс във вр. с чл. 4, ал. 3 от наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление.

Производството е образувано по повод жалба от Р.К.Т.,*** против Заповед № Ц-2819 от 14.11.2014г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане"***. Със заповедта му е отказано отпускане на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2014г./2015г.. С решение № РД 01-237 от 10.12.2014г. директорът на РДСП, *** е оставил в сила оспорената заповед.

В жалбата се сочи, че акта е постановен в нарушение на административно производствените правила и при неправилно прилагане на материалния закон. Иска да се отмени оспорваната заповед.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция "Социално подпомагане" *** чрез процесуалния си представител изразява доводи за неоснователност на жалбата. Счита, че социалния работник изготвил социалния доклад е преценил всички факти и обстоятелства от значение по случая, а от своя страна издателят на акта е отказал отпускането на помощта на годно основание. С тези доводи се иска жалбата да бъде оставена без уважение.

Административен съд-***, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

По допустимостта на жалбата:

С разпоредбите на чл. 13, ал. 4 от ЗСП и чл. 4 от наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. е предвидено, че заповедта на директора на дирекция "Социално подпомагане" се обжалва пред директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В производство по чл. 81 и сл. от АПК по-горестоящият административен орган - директорът на РДСП- *** е постановил решение № РД 01-237/10.12.2014г., с което е отхвърлил жалбата на Т. против обжалваната пред него заповед № Ц-2819 от 14.11.2014г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – *** като неоснователна и я е потвърдил. Съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, на оспорване по съдебен ред подлежи първоначалният индивидуален административен акт, когато не е отменен или изменен с акта на по-горестоящия административен орган. По делото е представено известие за

доставяне, което е оформено с дата 16.12.2014г.. Жалбата е изпратена по пощата и носи пощенско клеймо от 22.12.2014г.. С оглед на изложеното настоящия състав приема, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна в процеса. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред на проверка, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

По основателността на жалбата:

От данните по делото е видно, че на 20.10.2014г. жалбоподателят е депозирал в дирекция социално подпомагане *** молба-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво за отоплителен сезон 2014г./2015г.. Молбата декларация е по образец и в нея са декларирани обстоятелства релевантни за отпускане на помощ за отопление.

От уведомление от 27.10.2014г. и от 29.10.2014г. е видно, че социален работник е направил две посещения на посочения в заявлението адрес, но заявителят не е бил открит.

На 29.10.2014г. г-н Т. се е явил в Дирекция "Социално подпомагане" *** и заедно със социалния работник се е направило посещение на жилището. Служителя от службата по социално подпомагане е изготвил социална анкета и социален доклад. Констатациите отразени в него са, че заявителят е 40-годишен, трайно безработен, регистриран в бюро по труда. Същият няма никакви доходи. Не е женен, има едно дете, което живее при неговата майка. При извършеното посещение в дома на лицето, социалния работник е констатирал, че жилището е видимо необитаемо без вещи за обичайно ежедневно потребление. Във връзка с това е направено предложение да се направи отказ за отпускане на помощ за отопление, поради това, че лицето не живее на постоянния си адрес в гр. ***, ул. "****" ***. В хода на административното производство са събрани доказателства за получаваните от заявителя доходи през последните шест месеца преди подаване на искането за отпускане на помощта, както и справка от агенцията по вписванията и такава от бюро по труда. Въз основа на изложените данни е постановена Заповед № Ц-2819 от 14.11.2014г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – ***, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление.

В хода на проведеното съдебно производство се събраха гласни доказателства. Свидетелката *** е социалния работник, който е посетил адреса на заявителя. Същата е категорична, че жилището е необитаемо. В него няма вещи необходими за ежедневно потребление. Старите мебели са потънали в прах. При проведен разговор между двамата заявителят не е отрекъл, че в жилището няма условия за живеене. Същият не е посочил къде живее. Показанията се преценяват като последователни, логични и пряко кореспондирани с останалия доказателствен материал.

Така описаната фактическа обстановка се установява от представената и приета като доказателство по делото административна преписка и събраните в хода на процеса гласни доказателства и въз основа нея, съдът от правна страна намира следното:

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира,

че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакувания акт е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. Социални помощи се отпускат въз основа на молба-декларация, подадена от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Молбата-декларация е подадена на 20.10.2014г. и на тази дата е образувано и започнало административно производство, съгласно чл. 24 от АПК. В срок до 20 дни от подаването на молбата-декларация социален работник е извършил социална анкета и е изготвил социален доклад по силата на чл. 27, ал. 1 от ПП на ЗСП. Социалния доклад е изготвен в законоустановения срок и респективно заповедта, с която е отказано отпускане на помощта е постановена в седмодневния срок по чл. 28, ал. 1 от ПП на ЗСП. С оглед на това се налага извода, че цялото производство развило се по повод молба-декларация от 20.10.2014г. е проведено в съответствие с административно производствените правила, но в крайна сметка е постановен един незаконосъобразен акт. Същият е постановен в несъответствие с основните принципи залегнали в АПК-принципа на законност и съразмерност и е довело до порочен акт, който не може да се санира. Акта е немотивиран. Мотиви не могат да се извлекат от административната преписка и това е самостоятелно основание за отмяна на същия. Посочените правни основания послужили за издаването се свеждат до чл. 13, ал. 2 от ЗСП-посочване на компетентен орган и чл. 4 ред за обжалване на акта. С оглед на това състава приема, че актът не отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Изложения мотив за отказ - "г-н Т. не живее на посочения адрес" не е основание за отказ. Редът и условията за предоставяне на целеви помощи за отопление, е регламентиран в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. година на Министъра на труда и социалната политика. В чл. 2, ал.1 от Наредбата е визирано правото на лицата за получаване на целева помощ за отопление-това са лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и чл. 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане. Едно от условията, на които следва да отговаря лицето, поискало целева помощ за отопление, предвидено в чл. 10, ал. 1, т. 1 от ПП на ЗСП, е обитаваното от лицето жилище да е единствено и същото за едно лице да не е по-голямо от едностайно такова, тоест да не притежава втори жилищен имот, което е императивно по своя характер. За целите на социалното подпомагане е без значение използва ли се имота или не, това е факт без правно значение за спора. След като е направена социална анкета в дома на оспорващия по постоянния му адрес и е изготвен социален доклад, след като са събрани достатъчно данни от държавните институции за финансовото състояние на лицето и за притежаваните от него имоти и доходи ответника по жалбата е следвало да направи цялостна преценка на нуждата от социално подпомагане и да се произнесе по същество. Като не е направил това е постановил незаконосъобразен акт, който следва да се отмени в условията на чл. 146, т. 2 и т. 4 от АПК.

При отмяна на административния акт според правилото на чл. 173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не

позволява решаване на спора по същество от съда. Отпускането, респ. отказът за предоставяне на помощи е изцяло в компетентността на административния орган, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата, на които следва да се отпусне помощ, да определи размера на предоставената помощ или да откаже предоставянето на същата. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на органа за ново произнасяне по молба-декларация с вх. № Ц-2819 от 20.10.2014г., подадено от Р.К.Т..

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК и чл. 173 от АПК, съдия при Административен съд – ***

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р.К.Т.,*** Заповед № Ц-2819 от 14.11.2014г. на директора на Дирекция “Социално подпомагане”***.

ВРЪЩА на Дирекция “Социално подпомагане”-*** делото като преписка за ново произнасяне по молба-декларация с вх. № Ц-2819 от 20.10.2014г., подадена от Р.К.Т..

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия: